A°. 1828. N°. 142

ARNHEMSCHE COURANT.

Donderdag den 27 November.

WEENEN, den 17den November.

Volgens berigten uit Alexandrië, was de eerste afdeeling van het Egyptische eskader, met troepen uit Morea, in de gemelde haven binnengeloopen. Deze afdeeling bestond uit 26 zeilen en had ongeveer 5000 man aan boord. Een Konstantinopolitaansch linieschip is onder weg vergaan. Het scheepsvolk en de troepen, welke aan boord waren, werden gered; maar 600 paarden, 300 stukken geschut, behalve de batterijen van het schip zelf, en vele andere scheepsmaterialen, die uit den slag van Navarino gered waren, zijn verloren geraakt; een verlies, dat op meer dan één millioen piasters begroot wordt.

PARYS, den 22sten November.

Een der dagbladen behelst de volgende nadere berigten omtrent de inneming van het kasteel van Morea:

« Dit fort is aan den ingang der golf van Lepante gelegen, op eene landtong, die eenen driehoek uitmaakt, waarvan twee kanten door de zee bespoeld worden. Het is van het fort van Romanie niet verder verwijderd, dan de breedte der zeeëngte, welke hier ter plaatse niet meer dan 1100 toises bedraagt. De Turken geven ze den naam van kleine Dardanellen. Het kasteel van Morea bestaat uit verscheiden oude torens, die van vestingwerken omringd zijn. Daar de Turksche bezetting zich niet naar de kapitulatie van Patras wilde gedragen, maar bij herhaling verklaarde zich onder de puinhoopen van het fort te willen begraven, en daar de opper-generaal vreesde, dat de door den generaal *Schneider* aangelegde werken bij den naderen regentijd vruchteloos zouden worden, zoo begaf hij zich zelf derwaarts, met de brigade van den generaal *Higonet*. De uitslag daarvan is bekend. De Turksche bezetting was vijf à zes honderd man sterk, goed van levensmiddelen en krijgsbehoeften voorzien. Gedurende het gevecht, waren het kasteel van Romanie, de torens en minarets der stad Lepante bedekt met muzelmannen, die dus gelegenheid hebben gehad om, de kracht te leeren kennen van eenen aanval, die door Fransche krijgslieden uitgevoerd en door Fransche officieren bestuurd wordt.»

— Terwijl de dagbladen der priester-partij beweren, dat de Koninklijke ordonnantiën, betrekkelijk de geestelijke scholen zullen komen te vervallen, verzekert de *Moniteur* heden van zijnen kant stellig, dat die ordonnantiën steeds uitgevoerd worden en welras haar volle beslag zullen bekomen.

TWEEDE KAMER DER STATEN-GENERAAL.

Zitting van Maandag den 24sten November.

De zitting wordt te een ure geopend.

De notulen der zitting van den 11den worden gelezen en goedgekeurd.

De voorzitter berigt, dat hij eene koninklijke boodschap ontvangen heeft, ten geleide van een met Mexiko gesloten traktaat. Aangenomen voor notificatie.

De heeren *de Rouck*, *de Meer* en nog een lid geven schriftelijk berigt, dat zij door ongesteldheid verhinderd worden, de zittingen bij te wonen.

De voorzitter geeft kennis, dat hij een groot aantal verzoekschriften, betrekkelijk de indeeling der regterlijke arrondissementen en kantons, ontvangen heeft.

Worden gelezen de rapporten der centrale afdeeling op het ontwerp van wet ter afschaffing van de tienjarige vernieuwing van hijpothecaire inschrijvingen, alsmede op het voorstel van den heer *de Brouckère*. Over het ontwerp van wet zal, der [illegible] Donderdag in het openbaar beraadslaagd worden.

De commissie tot de petitiën doet verslag op een rekwest van *J. M. Kloesen*, gerigt aan de apostolische roomsch-katholijke leden der Kamer. De rapporteur, de heer *Trentesaux*, stelt voor, dat dit stuk, zonder bepaald doel en slechts aan een gedeelte der leden van de Kamer gerigt zijnde, niet in aanmerking kome, en de Kamer zoude overgaan tot de orde van den dag. — Waartoe besloten wordt.

De heer *de Brouckère* heeft, namens dezelfde commissie, verslag gedaan op een verzoekschrift van mejuffrouw *A. T. C. van der Stricht*, te [illegible], [illegible] de uitlegging van art. 17. der wet van den 9den Februarij [illegible] liquidatie van eene schuldvordering, of namelijk de verjaring [illegible] bewijzen van verevening, daarbij bepaald, ook de geheele schuldvordering doet vervallen. — De commissie stelde voor het overgaan tot de orde van den dag. — De heer *de Stassart* en een aantal andere leden waren van gevoelen, dat het verzoekschrift ter griffie behoorde te worden nedergelegd.

Dit heeft tot eene nog al langdurige discussie aanleiding gegeven. De sprekers voor het overgaan tot de orde van den dag waren van gevoelen, dat de zaak bij den regter moest worden beslist, alvorens de wetgever de wet konde uitleggen.

De heer *Warin* en andere leden haalden vroegere voorbeelden aan, dat soortgelijke verzoekschriften zijn ter griffie nedergelegd geworden; waartoe dan ten laatste met 47 tegen 44 stemmen wordt besloten.

De vergadering is geadjourneerd tot Dingsdag ochtend ten elf ure.

BRUSSEL, den 24sten November.

In het rapport der centrale afdeeling, betrekkelijk het voorstel van den heer *de Brouckère*, tot intrekking der wetten van 1815 en 1818, vindt men de volgende aanmerkingen:

De wet van 10 April 1815 en het besluit van 20 April deszelfden jaars, waarvan de wet van 6 Maart 1818 slechts de wijze van toepassing verandert, zijn het gevolg van omstandigheden, toen men meende, dat in deze landen nog vele aanhangers waren van *Napoleon*, die, van Elba teruggekeerd, geheel het stelsel der verbondene mogendheden en dus ook het koningrijk der Nederlanden dreigde omver te werpen. Daar deze omstandigheden niet meer bestaan en de bepalingen van die wetten wijders zoo onbestemd zijn, dat zij tot willekeur leiden, behooren zij afgeschaft of vervangen te worden. Het voorstel op zich zelve is dus aannemelijk.

Dan vermits onder eene grondwettige regering de onderscheidene magten bij het gebruik maken van derzelver voorregten en attributien eene zekere voegzaamheid behooren in acht te nemen, ten einde het gewenschte doel in goede harmonie te bereiken, zonder dat de eene rede hebbe om te denken, dat de andere, door verhaaste stappen, haar zou willen belemmeren in het aanwenden der bevoegdheid, welke aan beiden gegeven is;

Daar Z. M. de Koning, bij zijne aanspraak, plegtig verzekerd heeft, dat in deze sessie een ontwerp van wet zou voorgedragen worden, ten gevolge waarvan de wettelijke verordeningen, welke in de eerste jaren zijner regering gemaakt werden ter beteugeling van oproerige bewegingen, zouden komen te vervallen;

Daar bij het antwoord der Staten-Generaal op 's Konings aanspraak uitdrukkelijk is gezegd, dat het voorstel van wet daaromtrent met zorgvuldigheid zou worden overwogen;

Oordeelen onderscheiden leden, dat het voorstel van den heer *de Brouckère* thans niet in aanmerking kan komen.

Eenige leden hebben daarentegen gemeend, dat hetzelve niet onaannemelijk [illegible], dat eene wetgeving van uitzondering niet langer behoorde voort te duren, en dat het er voorkomde gehouden worden, dat, bij verwerping van dit voorstel, men erkende de noodzakelijkheid, dat de wet van 10 April 1815 en het besluit van 20 April van dat zelfde jaar, zouden behooren te worden gemaintineerd, hetwelk zij geenszins van gedachten zijn.

Eenige leden hebben in het algemeen den wensch geuit, dat de regering haar voorstel zoo veel mogelijk gelieve te bespoedigen.

Andere leden hebben geoordeeld, dat het gedane onderhavige voorstel niet behoorde te worden aangenomen, niet alleen omdat zij hetzelve beschouwen ontijdig en ongepast, maar ook omdat zij oordeelen, dat, zonder nadere voorziening, de afschaffing der bedoelde wetten eene gaping zoude te weeg brengen in de bestaande wetgeving.

Zij zien ook niet in het verwerpen van dit voorstel eene erkentenis of toestemming dat de wetten, waarvan de intrekking wordt voorgesteld, zoodanig volmaakt zijn dat dezelve niet vatbaar kunnen geacht worden voor nadere wijziging, en verklaren zich voorts niet te kunnen overtuigen van de gegrondheid en genoegzaamheid der voorgestelde beweegredenen tot aanneming van hetzelve.

Weder andere leden hebben voor de gave aanneming van het voorstel gestemd, hetwelk strekt ter opheffing van wetten, welke de natie buiten het gemeene regt plaatsen, en welker handhaving even onnoodig als onstaatkundig is.

Van den 25sten November.

Tegen den *Courrier* is weder eene nieuwe vervolging aangevangen, wegens een artikel onder het opschrift van *ministerialisme*. Dit artikel is [illegible] van den heer *de Potter*.

De advocaat *Tarte* heeft aan dat dagblad geschreven, om het gerucht te logenstraffen, dat hij voornemens zou zijn om hetzelve aan te klagen. « Ik deel deszelfs gevoelens over de provinciale staten niet, zegt hij, maar wat de vervolgingen tegen deszelfs redacteurs en uitgever betreft, niemand betreurt die meer dan ik. Als ik Koning was, zou ik er oogenblikkelijk een einde aan maken en den heer *de Potter* tot staatsraad benoemen.»

— De heeren *Departe de Courtray*, *Michiels de Heyn* en *Levae* hebben, door middel van den *Courrier*, bekend gemaakt, dat zij zich vereenigen met het voorstel van den heer *de Potter* over de noodzakelijkheid, dat de vrijheid der drukpers, de verantwoordelijkheid der ministers en de onafhankelijkheid der regterlijke magt in dit rijk worden gevestigd.

DE GRIEKSCHE BEDELAAR.

Wie is die man, die men voor de correctionele regtbank van politie (te *Parijs*) brengt? Zijn dikke zwarte knevelbaard, zijn armdoeken,

zijne sombere houding, zijn taankleurig gelaat, zijn zwarte lang in krullen op de schouders nederhangend haar, alles kondigt eenen vreemdeling aan. — Het is een Griek, met name PETROS, in Europisch Turkije geboren. Van welke misdaad wordt hij beschuldigd? van bedelarij, en wel met de verzwarende omstandigheid, dat hij eenige huizen is binnengetreden om het medelijden der bewoners op te wekken. — Een bedelende Griek! men heeft moeite om in de beteekenis dezer beide woorden de aanwijzing eener misdaad te vinden. Men stelt zich dadelijk het *genootschap voor de Grieken* voor oogen, en vraagt zich zelven hoe het mogelijk zij, dat er bij zoo veel inschrijvingen en geldelijke bijdragen voor de ongelukkige Hellenen, geen stuk brood voor den armen PETROS kan overschieten.

PETROS vertoont onderscheidene certificaten. Een derzelve is onderteekend door IOANNIKIOS, exarch van *Cyprus*, en behelst, dat hij een gewezen koopman is, die al zijne bezittingen bij de onlusten in *Wallachije* heeft verloren; dat hij onder YPSILANTI heeft gediend en eindelijk eenen geruimen tijd in eene Oostenrijksche gevangenis heeft moeten zuchten.

In een ander geschrift, naar het schijnt door hem zelven opgesteld, verklaart PETROS, dat, zijn hart brandende van begeerte om zijn vaderland weder te zien, hij zich uit het midden van *Rusland*, waarheen hij gevlugt was, herwaarts had begeven en zich aan al de moeijelijkheden van zulk eenen togt had onderworpen, tot dat eindelijk gebrek en behoefte hem zijnen moed hadden ontroofd, zijnde dit laatste getuigschrift door eene menigte handteekeningen bekrachtigd van hen, die zich over den ongelukkigen Griek ontfermd en hem met hunne bijdragen ondersteund hebben.

Hij vervoegde zich vervolgens bij *het genootschap voor de Grieken*, waar men hem zeide, dat, overeenkomstig de genomene besluiten, de nog aanwezige fondsen uitsluitend moesten worden besteed aan oorlogskosten en het vrijkoopen van Grieksche slaven. Zoo dat ook hierdoor alle hoop op onderstand voor PETROS ten eenemale was verdwenen.

Men beschuldigt hem thans de hoedanigheid van Griek gebezigd te hebben, om het beroep van bedelaar met te beter gevolg te kunnen uitoefenen, en het medelijden door zijne roerende verhalen gaande te maken. PETROS antwoordt zijne regters met het vragen van onderstand, om naar zijn vaderland weder te keeren. Men voert hem hierop te gemoet, dat hij reeds eene paspoort naar *Marseille* heeft bekomen zonder er gebruik van te maken; en de regtbank, overwegende, dat PETROS alleen te *Parijs* gebleven is, om daar met meer gemak van de aalmoezen der medoogenden te leven, verklaart hem schuldig aan bedelarij en veroordeelt hem den 6den November ll. tot eene gevangenis van drie maanden.

KAN EEN AMBASSADEUR WEGENS SCHULDEN GEARRESTEERD BLYVEN.

Uit de Jamaica Gazette, 3 Oct. 1828.

Toen sir HURTADO, de vorige gezant der republiek *Columbia*, aan het *Groot-Brittannische* hof, in de eerste dagen van Maart op zijne terugreis naar *Columbia*, met de paketboot te *Kingston*, op het *Britsch-West-Indisch* eiland *Jamaica* aanlandde, werd hij op de requisitie van eenen schuldeischer in hechtenis genomen. Op den 9den werd hij, uit krachte van de *habeas corpus*-akte uit zijne gevangenis ontslagen. De crediteur protesteerde tegen deze in vrijheid stelling, op grond dat sir HURTADO niet regtstreeks naar zijn vaderland terug reisde, dat zijne passen twaalf maanden oud, en nog door den overledenen minister CANNING onderteekend waren. Zijn vervolger beriep zich insgelijks op eene uitspraak van lord ELLENBOROUGH, waarbij een teruggeroepen gezant niet meer gepriviligeerd was, en een minister, die niet meer in functie was, ook niet meer voor hechtenis bevrijd konde zijn. De opperregter op *Jamaica*, deze zaak rijpelijk overwegende, bepaalde niettemin dat sir HURTADO op vrije voeten zoude gesteld worden, op grond dat hij het vaste land alleen bezocht had, ten einde eene gelegenheid te vinden om naar zijn vaderland terug te keeren. (Dat zulks zijn voornemen was, had sir HURTADO met eede bevestigd) en dat hij, ofschoon hij uit zijne betrekking als gezant ontslagen was, echter nog onder de verpligting en werkelijk op weg was, om aan de regering van *Columbia* verslag van zijne ambtsverrigtingen als gezant in te dienen. De opperregter voegde er bij, dat hij VATTEL « *over het regt der volken* » geraadpleegd had, en daarin gevonden had, dat in alle gevallen de minister van eenen staat het voorregt geniet, om in een ander land van alle hechtenis vrijgesteld te zijn; dat overigens uit gebrek aan bewijsstukken de uitspraak van lord ELLENBOROUGH [illegible] en dat, mitsdien, hij, opperregter, op zijne eigene verantwoording, sir HURTADO verklaarde niet vatbaar voor arrestatie van zijnen persoon te zijn.

GESCHIEDKUNDIGE HERINNERINGEN.

Den 26sten November 1672 overvielen de Franschen de schans bij het dorp *Ameide*.

Den 26sten dito 1677 werd de zilversmid H. VERHOEF te *Leyden* gestraft.

Den 26sten dito 1741 werd de stad *Pragg* bij verrassing ingenomen.

Den 27sten dito 1027 stierf ADELBOLDAS, 19de bisschop van *Utrecht*.

Den 27sten dito 1807 werd de groote rijksdag te *Regensburg* gehouden.

ARNHEM, den 27sten November.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 26 Nov. o El 9 Palm o Duim; gewassen 10 D., gevallen o D.
Den 27 dito o El 9 Palm 5 Duim; gewassen 5 D., gevallen o D.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.